

תלמודו בידו

דף כא עמוד א

- א] מתי סדרו את המערכה החדשה של לחם הפנים ?
- ב] מתי הוא סוף זמן אכילת הקרבן פסח ?
- ג] האם קריאת התורה או המגילה צריכות להיות בעמידה ?
- ד] כיצד מתיישבת הסתירה באופן לימודו של משה בהר סיני, האם "ואשב בהר" או "עמדתי בהר" ?
- ה] באלו ימים אסור להוסיף על מנין העולים לתורה, ומדוע ?

- א] חכמים: בשבת היו מסלקים את לחם הפנים, ועמם את שני בזיכי הלכונה. ותיכף ומיד היו מסדרים את המערכה החדשה, כדי לקיים "תמיד". ר' יוסי: מותר לסלק את המערכה הישנה בבקר, ולסדר את המערכת החדשה רק בערב. שהציווי "תמיד" היינו שלא יהא השלחן בלא לחם במשך הלילה.
- ב] ר"א בן עזריה: עד חצות הלילה, שהוקש למכת בכורות שהיתה בחצות. ר' עקיבא: זמן אכילת פסח הוא כל הלילה.
- ג] קריאת התורה: בציבור, בעמידה. שכן הקב"ה עמד וכביכול בשעה שלימד את התורה. קריאת המגילה: בין עומד ובין יושב, ואפילו כשמוציא את הציבור בקריאתו.
- ד] רב: בתחילה היה עומד ולומד מפי הגבורה, ואחר כך יושב ושונה את מה שלמד. ר' חנינא: לא היה עומד ולא היה יושב, אלא מוטה היה. ר' יוחנן: למד בעמידה, והכתוב "ואשב" היינו שהתעכב בהר ארבעים יום. רבא: דברים קלים למד בעמידה, ודברים קשים הצריכים ישוב הדעת למד בישיבה. - יש לרב ולתלמיד לשבת בשוה, ולא כשהרב יושב על המטה והתלמיד על הקרקע.
- ה] בשני וחמישי. מפני שהם ימי מלאכה, ואין להקשות על הצבור. בשבת במנחה. שהעם דחוק בזמן מחמת שהיו כל היום בבית הכנסת לשמוע דרשות.